

Arrest

nr. 37 098 van 18 januari 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bhutaanse nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 september 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 november 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 18 juni 2009 het Rijk binnen en diende op 18 juni 2009 een asielaanvraag in. Op 14 september 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Bhutanese nationaliteit te beschikken, tot de Lhotshampa-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Samchi. Uw vader en oom waren actief voor de "Bhutan People's Party" (BPP). Uw vader werd tijdens een demonstratie in september 1990

gearresteerd en opgesloten in de gevangenis van Samchi. Sindsdien vernam u niets meer over hem. Uw oom werd omwille van zijn betrokkenheid bij de "BPP" gedood. Een tijd later werden jullie samen met andere Lhotshampa's het land uitgewezen. Jullie documenten werden aangeslagen. In november 1990 trok uw moeder met u naar India. Jullie vestigden zich te Bombay (Mumbai). Uw moeder overleed in 1997. In 1999 verhuisde u naar het district Rajmandi in de Indiase deelstaat Andhra Pradesh. In juni 2007 verhuisde u opnieuw naar Mumbai. U had immers vernomen dat de "BPP" zich in die stad organiseerde. U durfde met de partij geen contact opnemen omdat u vreesde daardoor problemen te krijgen met de Indiase politie. U werkte er in een winkel. Op 15 april 2009 werd u toch gearresteerd. Na twee dagen werd u na borgstelling door uw werkgever vrijgelaten. Hij kon u echter niet langer tewerkstellen. Hij zei dat als de politie u arresteerde ze u naar Bhutan zouden terugsturen. Hij regelde een smokkelaar en zond u naar het buitenland. Op 16 juni 2009 verliet u India per vliegtuig. Op 18 juni 2009 kwam u in België aan. Dezelfde dag vroeg u asiel aan. U legde geen documenten voor ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden toegekend. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw beweerde Bhutanese nationaliteit of uw herkomst uit Bhutan, zodat aan uw vermeende asielaanvraag dat hiermee verbonden is geen geloof meer kan worden gehecht. Eerst en vooral legt u geen enkel begin van bewijs neer aangaande uw en uw moeders herkomst uit Bhutan en aangaande het feit dat u daar tot uw zevende levensjaar hebt gewoond. Uw verklaring, dat de Bhutanese politie alle documenten in beslag nam, is gezien de twijfels aan uw herkomst uit Bhutan niet geloofwaardig (CGVS p. 5). Verder verklaarde u geen verwanten of kennissen te hebben die in de vluchtelingenkampen in Nepal voor de Lhotshampa's verblijven, of dit op zijn minst niet te weten. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier is het onmogelijk dat een Bhutanese vluchteling niemand kent die in deze kampen verblijft. Ook dient te worden opgemerkt dat u zich nooit informeerde of er daar verwanten of kennissen verblijven. U wist ook niet waar deze kampen zijn gesitueerd of hoeveel dergelijke kampen er in Nepal bestaan (CGVS p. 6). Ook dient te worden opgemerkt dat, ondanks uw stelling dat u slechts tot uw zevende levensjaar in Bhutan woonde, er toch nog redelijkerwijs van u kan worden verwacht dat u enige herinneringen hebt aan uw leven in Bhutan.

Gevraagd naar een beschrijving van uw dorp, kon u die echter niet geven. Meer nog, u kon niets vertellen over uw kindertijd in Bhutan (CGVS p. 9). Dit komt dan ook ontwijkend en vaag over. Bovendien dient te worden vastgesteld dat u amper op de hoogte bent van de achtergrond van de Lhotshampa's en van problemen die aan de basis lagen van de exodus van de Lhotshampa's, en dus ook van u en uw moeders vertrek uit Bhutan, van de arrestatie van uw vader en de dood van uw oom. Zo verklaarde u, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, verkeerdelijk dat de Lhotshampa's "Bhutani" spreken en dat de Nepalees sprekende bevolkingsgroep in Bhutan "Drukpa" worden genoemd (CGVS p. 3.). Hierbij dient ook te worden opgemerkt dat u verkoos het gehoor in het Hindi af te leggen en dat u niet kon aangeven welke taal u met uw ouders sprak in Bhutan (CGVS p. 3). U kon ook niet aangeven hoe de Lhotshampa's zich onderscheiden van de andere Bhutanezen. Uw antwoord dat alle mensen dezelfde zijn komt opnieuw ontwijkend over (CGVS p. 6). Betreffende de problemen die aan de grondslag liggen van de exodus van de Lhotshampa's uit Bhutan beperkte uw antwoord zich tot de bewering dat de anderen zeiden dat jullie geen Bhutanezen waren maar dat jullie van Nepal kwamen, dat het probleem begon in 1985 met arrestaties en vrijlatingen, en dat van de Lhotshampa's de documenten werden aangeslagen en dat ze weggedreven waren uit Bhutan. Concreter kon u de problematiek niet toelichten (CGVS p. 7). U kon geen namen geven van activisten die opkomen voor de rechten van de Lhotshampa's en de namen van bekende activisten die werden opgesomd zeiden u amper iets (CGVS p. 8-9). U kon niet aangeven welke codes u en uw gezinsleden kregen toebedeeld bij de volkstelling van eind de jaren '80 en begin de jaren '90 of in welke categorie jullie werden ondergebracht. U kon ook niet aangeven hoeveel en welke codes en categorieën er werden gebruikt (CGVS p. 7). Nochtans was deze census, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, bepalend voor het statuut van de Lhotshampa's in Bhutan en ligt ze zodoende mede aan de basis van hun exodus uit dit land. Evenmin kon u aangeven hoe het koninklijke decreet heette dat mede aan de basis lag van de problemen van de Lhotshampa's. U wist ook niet wanneer het werd uitgevaardigd of wat het inhield (CGVS p. 8). Over uw vaders activiteiten voor de "BPP" beperkte uw kennis zich tot dat hij voor deze partij werkte. Meer kon u hier niet over vertellen (CGVS p. 8). U schreef uw gebrekkige kennis toe aan de jonge leeftijd waarop u Bhutan verliet (CGVS pp. 6, 8). Nochtans verkeerde u in de mogelijkheid om u zich over deze zaken later te informeren. U

hebt dit echter niet gedaan. Uw antwoord dat u niemand kende aan wie u dat kon vragen komt én stereotiep én ontwijkend over (CGVS p. 6-8).

Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat u een dermate grote desinteresse vertoont in uw achtergrond, in het activisme van uw gearresteerde vader en in de problemen van uw bevolkingsgroep dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Bhutanese nationaliteit of herkomst uit Bhutan. Van een vluchteling die omwille van zijn etnische afkomst gedwongen wordt zijn land te verlaten en wiens vader omwille van zijn activisme werd gearresteerd en wiens oom omwille van zijn activisme werd gedood, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij op de hoogte is van de problemen die aan de grondslag hiervan liggen, of er zich op zijn minst van op de hoogte tracht te stellen.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Bhutanese nationaliteit of herkomst uit Bhutan dient het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast te stellen dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de procedure

2.1. De verwerende partij doet afstand van de exceptie van niet-ontvankelijkheid zoals aangevoerd in de verweernota en volhardt in de bestreden beslissing.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Het verzoekschrift werd in uiterst summere bewoordingen geschreven doch kan na een grondige lezing vastgesteld worden dat verzoeker vraagt “*mij het statuut van vluchteling te willen toekennen*” en aldus de schending van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 aanvoert.

4.2. De bestreden beslissing ontzegt verzoeker het statuut van vluchteling door te stellen dat “*Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden toegekend. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw beweerde Bhutanese nationaliteit of uw herkomst uit Bhutan, zodat aan uw vermeende asielrelaas dat hiermee verbonden is geen geloof meer kan worden gehecht.*”

4.3. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het louter herhalen van zijn voorgehouden vluchtrelaas. Als dusdanig wordt er géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de Commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

4.4. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken voor te leggen waarover hij beschikt of kan beschikken. Verzoeker beweert nooit

in het bezit te zijn geweest van identiteitsdocumenten aangezien de Bhutaanse politie al hun documenten hadden afgenomen en hij pas zeven jaar oud was toen hij met zijn moeder Bhutan verliet. Daarenboven beweert verzoeker tijdens zijn 19-jarig verblijf in India nooit verblijfsdocumenten te hebben gehad. Voor zover verzoeker inderdaad Bhutaan is en hij geen nationale identiteitsdocumenten kan voorleggen van zichzelf of van zijn ouders kunnen zijn verklaringen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Dit is in casu niet het geval.

4.4.1. Verzoekers kennis van Zuid-Bhutan, de streek waaruit hij beweert afkomstig te zijn, is ontoereikend om zijn herkomst aannemelijk te maken. Verzoekers jeugdige leeftijd waarop hij Bhutan verliet kan zijn onwetendheid niet toedekken nu verzoeker ook thans meent dat zijn herkomst tot zijn vlucht heeft geleid. Verzoeker blijkt niet op de hoogte van de kenmerken van de Lhotshampa in Bhutan, noch van hun problemen en de redenen aan de basis van hun exodus. Verzoeker erkent nooit te hebben geïnformeerd naar de problemen die de Lhotshampa kenden. Verzoekers voorgehouden problemen omwille van zijn Bhutaanse herkomst laten net toe te verwachten dat hij wel zou navragen naar de achterliggende politiek die de aanleiding vormt van zijn eigen problemen en toenadering zoeken tot zijn gemeenschap, minstens op de hoogte zou zijn van hun situatie die hem immers persoonlijk raakt. Verzoeker toont geen band aan met de Lhotshampa. Dat verzoeker zelf niet weet welke taal hij met zijn ouders sprak in Bhutan, noch wat het meest evidente zichtbare onderscheid is tussen de Lhotshampa-bevolkingsgroep en de andere Bhutanen, ondergraaft verder de waarachtigheid van verzoekers beweerde nationaliteit.

4.5. Verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af over zijn contact met andere Lhotshampa in India. Tijdens het gehoor verklaarde verzoeker niets te weten over de Lhotshampa-problematiek omdat hij andere verdreven Bhutanen kent (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Op het einde van het gehoor blijkt echter dat verzoeker geregeld contact had met een paar Lhotshampa en vele Nepali (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Verzoeker beweert dat deze Lhotshampa Hindi spraken wat bezwaarlijk de gebruikstaal is van de Lhotshampa. Hoe dan ook, verzoeker kent niet de minste basisgegevens over de Lhotshampa wat niet te rijmen valt met de beweerde contacten. Verzoekers verklaringen komen verzonnen voor.

4.6. Inzake verzoekers arrestatie door de Indiase politie, legt hij geen enkel nuttig element neer ter staving van zijn verklaringen. Verzoeker kan immers geen uitzettingsbevel tonen dat door een rechtbank dient te worden uitgevaardigd. Het is niet aannemelijk dat politiediensten op eigen initiatief iemand uit het land te zetten. Bovendien stelt verzoeker geen weet te hebben van Lhotshampa die door de Indiase autoriteiten naar Bhutan werden teruggestuurd (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Verzoekers bewering dat zijn werkgever de borgsom betaalde en dat hij werd vrijgelaten onder voorwaarde India binnen de zeven dagen te verlaten, kan niet overtuigen nu hij de gerechtsdocumenten niet neerlegt die een borg toelaten. Verder kan verzoeker ter terechtzitting niet toelichten waarom een Indische werkgever bereid zou zijn een dure immigratie naar Europa te financieren wanneer verzoeker veel goedkoper een beroep kan doen op de hulp van andere Lhotshampa in India en Nepal.

4.7. Ten overvloede adstrueert verzoeker evenmin zijn reisweg terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig van Delhi naar Parijs reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Verzoekers verklaringen inzake zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker verklaart met een vals paspoort te hebben gereisd waarop zijn eigen foto stond. Verzoeker heeft echter geen kennis van de overige gegevens die vermeld werden op het valse paspoort waarmee hij de douane passeerde. Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten en de Indiase grenscontrole aangezien de grote problemen inzake terrorisme onprofessioneel te werk zou gaan. Dat verzoeker kon reizen zonder weet te hebben van relevante gegevens op het valse paspoort, is dan ook niet geloofwaardig. Bovendien kan verzoekers bewering dat de smokkelaar het woord voor hem voerde in het licht van de strenge controles niet overtuigen. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden illegale reisweg en de onmogelijkheid zichzelf kenbaar te maken met geldige identiteitsdocumenten en reisdocumenten.

4.8. Verzoekers komst naar Europa veronderstelt minstens een doorzetting en een bewuste keuze. Verzoeker toont niet aan waarom hij dit wel had om zijn migratie naar Europa op te zetten en niet om zich te informeren naar de kenmerken van zijn eigen etnie, mogelijke uitwegen in Nepal of het verkrijgen van verblijfsdocumenten in India waar hij sinds zijn zevende jaar woont en er werkt (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Verzoekers asielrelaas is een aaneenschakeling van loutere beweringen die verzoekers voorgehouden profiel niet kunnen ondersteunen. Het aanmeten van de Bhutaanse nationaliteit komt dan ook bedrieglijk voor.

4.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming.

5.2. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoont noch aannemelijk maakt. Uit verzoekers verklaringen kan enkel worden afgeleid dat hij afkomstig is uit India. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Bhutan. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker geen nuttige elementen aan op dit punt. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

5.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

6. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK